

ДОБРІ СПРАВИ ПРОФЕСОРА СВІРГУНЦЯ

Євген Михайлович родом з Ружичної. Дитинство вкарбувалося у пам'ять голодними і тривожними роками. Війна, післявоєнне життя. До п'ятого класу навіть в люті морози ходив до школи в картузі, оскільки купити шапку в сім'ї не було змоги. Шкільне приладдя, замість звичного тепер портфеля, носив у торбині. Восени і зимою в приземкуватій і холодній школі було темно. Кожен учень ставив перед собою на парті каганець. Але жадоба до знань, віра в світле майбутнє переважали. Школу закінчив з відмінними оцінками.

На початку 1967 року Євгену Свіргунцю, працівникові відділу студентської і учнівської молоді Хмельницького обкому комсомолу, стало відомо про відкриття на базі Хмельницького філіалу Українського поліграфічного інституту нового вищого навчального закладу. Вуз вимагав створення нових і поповнення існуючих кафедр викладачами. На оголошену вакантну посаду викладача кафедри фізвиховання він подає заяву. З шести претендентів конкурсна комісія надала перевагу саме йому. З приходом на роботу Свіргунця обирають ще й секретарем комсомольської організації. Роботи в обох напрямках вистачало, але водночас таке поєднання допомагало всебічно пізнати душі студентів, їх бажання і можливості, реальний стан справ динамічно зростаючого колективу.

Вчена рада інституту щорічно обов'язково розглядала питання про стан навчального процесу з фізичного виховання, що не давало розслабитись. Водночас кафедра по-

Професор Хмельницького національного університету Євген Михайлович Свіргунець — добре знайомий спортивній громадськості нашої країни фахівець, людина великих організаторських здібностей, чесності, принципності і порядності. Майже тридцять шість років з незначними перервами він очолював кафедру фізичного виховання у Хмельницькому національному університеті.

За цей час він пройшов великий і складний шлях — шлях визнання, здобутків, перемог.

дбала про створення матеріальної бази. Весною 1968 року у найкоротший термін було сплановане та розмічене місце під стадіон з усіма секторами та майданчиками. Більшість робіт виконувалася руками викладачів та студентів у вільний від занять час. Євген Свіргунець показував в цьому особистий приклад. Буквально за два роки звели стадіон з дренажем під футбольним полем, секторами для метань та стрибків, бігові доріжки покрили спеціальною сумішшю. Стадіон огородили і озеленили, з'явилися баскетбольний та гандбольний майданчики. Пізніше спорудили майданчики з інших ігрових видів спорту та водно-веслувальну базу на річці Південний Буг.

Важливою сторінкою стало будівництво спортивного комплексу. Саме завдяки винятково наполегливим зусиллям



Свіргунця, його організаторським здібностям, вмінно аргументовано переконувати представників влади на всіх керівних рівнях, місто Хмельницький має такий спортивний комплекс. Його будівництво Євген Михайлович вважає частиною свого життя.

Під керівництвом завідувача кафедри Є. М. Свіргунця були затверджені основні вимоги до викладача кафедри: «Якщо ти хочеш стати майстром своєї справи, знаєш за собою, за допомогою яких можна практично зміцнити тіло, загартувати волю, облагородити серце, витончити розум і врівноважити свідомість студентів, забезпечити передові позиції у своєму виді спорту і піднести цим авторитет свого вузу, — ти задовольняєш вимоги нашої кафедри до спеціаліста фізичного виховання, фізичної культури і спорту. Ми віримо тільки в тих, хто вірить

в себе...». Цього принципу колектив кафедри дотримується і досі.

Свіргунець був ініціатором створення у жовтні 1969 року спортивного клубу — першої громадської фізкультурно-спортивної організації Всеукраїнського студентського добровільного спортивного товариства «Буревісник». Першу медаль виборол Н. Вишнева на змаганнях з велосипедного спорту на першості Уккради ДСТ «Буревісник». Перший кубок для інституту завоювали волейболістки на першості міста серед навчальних закладів.

У 1969 році ХТІПО взяв участь у спартакіаді Міністерства вищих навчальних закладів України і посів почесне третє місце серед вузів третьої групи. Наступного року у загальнокомандному заліку став срібним призером, переведений в другу групу вищих закладів освіти, і з тієї пори займає перші місця в усіх студентських комплексних змаганнях серед своєї групи.

За роки існування ХНУ його вихованці входили до багатьох обласних і національних команд з різних видів спорту. За розвитком кожного з них є праця і особиста заслуга Євгена Свіргунця.

У Хмельницькому національному університеті підготовлено 6 заслужених майстрів спорту, понад 20 майстрів спорту міжнародного класу і 160 майстрів спорту. На честь перемог хмельницьких студентів-спортсменів на офіційних міжнародних змаганнях 38 разів піднімався державний прапор і звучав гімн нашої країни. Таким спортивним успіхам може позаздрити будь-який столичний вуз.

Багато і плідно працює Є. М. Свіргунець як науковець. Він опублікував більше сотні статей, присвячених проблемам розвитку фізкультурно-спортивного руху в Україні, ролі фізичної культури і спорту у здоровому способі життя, удосконаленні навчального процесу тощо. У 1981 році захистив кандидатську дисертацію.

За багаторічну сумлінну працю професора Свіргунця неодноразово відзначали, а держава нагородила двома орденами «Знак пошани», знаком «Відмінник освіти України». Присвоєно почесне звання «Заслужений працівник фізичної культури та спорту України».

У 2004 році Євген Михайлович, підготувавши достойну зміну, передав керівництво кафедрою фізичного виховання своєму вихованцю, майстру спорту міжнародного класу, кандидату наук з фізичного виховання і спорту Олександр Солику. На пропозицію ректорату він став начальником управління фізичної культури і спорту університету.

Цьогоріч Євгену Михайловичу виповнюється 70 літ. Колектив Хмельницького національного університету вітає професора Свіргунця з ювілеєм. З роси і води Вам, Євгене Михайловичу! Таким людям, як професор Є. М. Свіргунець, може писатися подільська земля. В історії Хмельницького національного університету його ім'я навечно вкарбоване, як першого завідувача кафедри фізичного виховання, що прославила нашу країну спортивними здобутками на міжнародній арені.

Олександр ГРИГОРЕНКО,

доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри міжнародних відносин Хмельницького національного університету.